

Când obosim, să îndreptăm ochii la Cristos

Cristos a fost obosit, a simțit
foamea, i-a fost sete, a plâns

22 August

Când obosim – în muncă, la studiu, în
munca apostolică –, când ni se
îngustează orizontul, să îndreptăm
ochii la Cristos: la bunul Isus, la Isus
obosit, la Isus căruia îi este foame și
sete. Cum să fac să înțeleg bine,
Doamne! Cum să te iubesc! Te
prezinți la noi ca unul dintre noi,

egal în toate, cu excepția păcatului: pentru a ne face să atingem cu mâna că împreună cu tine vom putea învinge înclinațiile noastre rele, păcatele noastre. Pentru că nici oboseala, nici foamea, nici setea, nici lacrimile nu mai contează... Cristos a fost obosit, a simțit foamea, i-a fost sete, a plâns. Ceea ce contează este lupta – luptă amabilă, pentru că Domnul rămâne mereu cu noi – pentru a împlini voința Tatălui care este în ceruri (Vezi In 4,34) (Sf. Josemaría în cartea *Prietenii lui Dumnezeu*, 201).
